

Р Е Ш Е Н И Е

№ 235

град Перник, 14 октомври 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Г.

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №235 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „АФОРДАБЪЛ МОДУЛАР КОНСТРЪКШЪН“ ООД, ЕИК 200476300, седалище и адрес на управление гр. София, бул. Мадрид № 56, ет. 4, офис 3, представлявано от М.Г.Б.*** против решение №531 от 28.05.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №159 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е потвърдено НП №23-2306402 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу „АФОРДАБЪЛ МОДУЛАР КОНСТРЪКШЪН“ ООД, гр. София, ЕИК 200476300, с което за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е определено да му бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно, тъй като е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Жалбоподателят твърди, че районният съд е постановил съдебен акт при противоречиви изводи относно вмененото с НП нарушение. В жалбата се съдържа оплакване и че решаващият съдебен състав, в нарушение на правилото на чл. 107, ал. 2 от НПК, не е събрал необходимите и относими доказателства за разкриване на обективната истина, като не уважил искането на наказаното лице за разпит на посочени от последния свидетели. Жалбоподателят твърди, че в съдебния акт липсват изводи относно събрани и представени пред първа съдебна инстанция писмени доказателства, установяващи фактическа обстановка различна от

възприетата от контролните органи. По съществото на спора с жалбата се навеждат доводи за липса на осъществен състав на посоченото административно нарушение поради липса на доказателства за извършвана трудова дейност, както и липса на безспорни установявания относно авторството на процесното нарушение, което в случая би следвало да бъде главният счетоводител на дружеството, комуто били „възложени задълженията“ по чл. 63, ал. 2 от КТ. Направено е искане касационния съд да отмени атакувания съдебен акт, като по същество или отмени процесното НП или алтернативно върне делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява надлежно от адв. Д***, която поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Д „ИТ“ – СО пред съда не се представлява, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за основателност на касационната жалба, предвид липса в мотивите на атакувания съдебен акт на обсъждане на възраженията на жалбоподателя. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна в административнонаказателното производство и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, като съображенията за това са следните:

Административен съд – Перник, като разглежда делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закон правомощия, след редовно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

В резултат на извършената служебна проверка за правилно приложение на материалния закон, както и предвид сочените касационни основания за обжалване съдът намира следното:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 10.08.2012 г. инспектори на Д „ИТ“ – СО, при извършена проверка в обект, находящ се в гр. Перник, стопанисван от настоящия жалбоподател, установили, че последният, в качеството му на работодател, е допуснал до работа като „общ работник“ лицето Р.К.С.***, без да му е връчил заверено копие от уведомлението до съответната ТД на НАП за сключен с работника трудов договор. Образувано е административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го не установил пороци, обуславящи процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП без разглеждане на спора в неговото съществуване.

Разгледал съществото на предявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен състав, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно лицето, посочено за нарушител е осъществило вменения с акта за установено нарушение административнонаказателен състав, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Видът, а и размерът на определеното да бъде наложено административно наказание районният съд е приел за правилно и справедливо определени съобразено със смекчаващите отговорността обстоятелства, в рамките на закона и съобразено с неговите цели.

Административен съд – Перник, като взе предвид всички оплаквания на жалбоподателя и във връзка с фактите, така както са установени те от районния съд намира следното:

Без основание е твърдението на жалбоподателя за налично противоречие относно състава на процесното нарушение в атакувания съдебен акт. Очевидната техническа грешка в цифровото изписване на разпоредба от административнонаказателния състав на процесното нарушение, в контекста на мотивите в цялост, не е така съществен порок на решението, което да се яви самостоятелно основание за отмяна, тъй като предвид изложеното в жалбата не се установи за наказаното лице да е останало неясно какво нарушение е приел съдът за безспорно извършено. Без съмнение в съдебния акт се обсъжда именно нарушение на КТ, състоящо се в допускане до работа на работник преди връчване на заверено от съответната ТД на НАП уведомление за сключен между страните трудов договор.

Не се приема и оплакването на жалбоподателя за несъобразяване от страна на първата съдебна инстанция с предписанието на чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 107, ал. 2 от НПК и чл. 102 от НПК. Независимо от липса на мотиви в първоинстанционното решение конкретно по отношение доказателствените искания на наказаното лице, в протокола от съдебното заседание, проведено на 03.04.2013 г. съдът е мотивирал своя отказ да изслуша като свидетел лицето О.О.*** с обосновка, че обясненията му нямат връзка с предмета на доказване. Що се отнася до оплакването в настоящата жалба за липса на разпит на свидетелите Т*** и А***, които за жалбоподателя останало неизвестно в какво качество са подписали акта, то в същия е вписано, че лицата са и свидетели по установяване на нарушението, и такива по съставяне на акта. Презастраховането на актосъставителя, придал на свидетелите две различни качества посредством подписите им, не е така съществен процесуален порок, тъй като актът не е съставен в условията на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, а и няма пречка свидетелите да са и в

двете качества. Видно и от протокола, съставен по повод проверката, Т*** и А*** са свидетели по извършване и установяване на нарушението. По делото не се установи настоящия жалбоподател да е правил доказателствено искане във връзка с разпит на свидетелите по акта, което да не е уважено от районния съдия, с което освен това съдът да е нарушил и правилата за водене на процеса, като не е събрал данни, достатъчни за разкриване на обективната истина. Не се установи в хода на производството пред първата съдебна инстанция правото на защита на посоченото за нарушител лице да е било ограничено, което да е основание за уважаване искането на жалбоподателя за връщане на делото за разглеждане от друг състав на районния съд поради допуснати във връзка с процеса на доказване съществени процесуални нарушения.

Не се приемат и твърденията на жалбоподателя, че решението си първоинстанционния съд е основал единствено на показанията на актосъставителя и съставените акт и НП. В хода на съдебното следствие решаващият състав на първата съдебна инстанция, в изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно проведено съдебно следствие, след събиране и преценка на представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства и отделяне на спорното от безспорното, е сметнал данните за достатъчни, за да вземе своето решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. Вследствие това процесното нарушение е прието за безспорно установено и доказано по отношение факта на извършването му и неговото авторство, които изводи касационния съд споделя.

И по съществото на спора не се приема тезата на жалбоподателя за несъставомерност на вмененото нарушение, както поради липса на реализирани елементи от неговия състав, предвид неизвършване от Р.С.*** на трудова дейност към момента на осъществяване на проверката, така и поради налагане на наказание на „АФОРДАБЪЛ МОДУЛАР КОНСТРЪКШЪН“ ООД, гр. София вместо на главния счетоводител на дружеството, комуто били възложени „задълженията по чл. 63, ал. 2 от КТ“. Правилен и във връзка с достатъчно доказателства, събрани по делото е изводът на първата съдебна инстанция, че „АФОРДАБЪЛ МОДУЛАР КОНСТРЪКШЪН“ ООД, гр. София, в качеството му на работодател, е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение именно по чл. 63, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, като е допуснал до работа лице, с което е сключил трудов договор, преди да му връчи заверено от съответната ТД на НАП копие от уведомлението, което се следва да е изпратил до съответната ТД на НАП за сключения трудов договор. Този извод се потвърждава от доказателства, събрани във връзка с делото. Споделя се преценката на първата съдебна инстанция и относно качеството на противоречивите обяснения на Р.С.***, в чиято правна сфера също са рефлектирали последиците от извършеното нарушение, като такива целящи отпадане на ангажираната административнонаказателна отговорност за работодателя, без да се обсъждат мотивите на работника да стори това.

На следващо място без основание в закона жалбоподателят заявява, че административнонаказателна отговорност е ангажирана спрямо работодателя, вместо да бъде насочена към счетоводителя, комуто били възложени задълженията по чл. 63, ал. 2 от КТ. Нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ предвижда наказание, както за работодателя, така и за виновното длъжностно лице, като ангажирането на административнонаказателна отговорност не е алтернативно.

Въпреки горните изводи решението на първата съдебна инстанция е неправилно, тъй като е потвърдено НП с определен от наказващия орган размер на административното наказание в стойност над минимума, предвиден за съответното нарушение. Това е несъответно с правилата за определяне на административно наказание, заложиени в чл. 27 от ЗАНН, както и не кореспондира с целите на административното наказване, заложиени в чл. 12 на ЗАНН. Липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства и фактът на първо извършване на процесното административно нарушение, поради неустановено такова с влязло в сила друго НП, е следвало да бъдат отчетени от АНО, респективно от районния съд. Последният извод налага отмяна на решението на първата съдебна инстанция на това основание и изменение на процесното НП посредством редуциране размера на „имуществената санкция“ в стойност на минимума, предвиден в относимата санкционна правна норма.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №531 от 28.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №159 по описа на съда за 2013 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ НП №23-2306402 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „АФОРДАВЪЛ МОДУЛАР КОНСТРЪКШЪН“ ООД, гр. София, ЕИК 200476300, като за същото нарушение – по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) и във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ НАМАЛЯВА размера на административното наказание „имуществена санкция“ от 3000 (три хиляди) лв. на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/